בית ישראל (רוז'ין) — במדבר

במדבר תרי"ט

וידבר ה' אל משה במדבר סיני באוהל מועד באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם מאמ"צ וכו' שאו את ראש בני ישראל אומר אני דאיתא דאין התורה מתקיימת אלא במי שמשים עצמו כמדבר. אומר אני כתי' עקב ענוה יראת ה' והענין היא כי העיקר היא באדם שישבר את לבו באמת לפני השי"ת אך לבוא לזה אומר אני צריך קודם לירא מהשי"ת היינו לקבל עליו עומ"ש ולידע כי מכה"כ ומלכותו בכל משלה ולראות בשפלות עצמו ובגדלות השי"ת ואז עי"ז יכול לבוא לבחי' ענוה שיהי' לבו נשבר לפני השי"ת וזהו עקב ענוה יראת ה'. אומר אני כי כתי' ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם היינו כי יש רמ"ח מ"ע וכשאדם עושה מצוה עי"ז הוא מתדבק בהשי"ת ונעשה אותו אבר מרכבה לקדושה. ואומר אני אעפ"י שע"י עשיית המצוה עושה האבר מרכבה להקדושה. העיקר היא המחשבה כי המחשבה היא חש"ב - מ"ה ושם היא מקור הנשמה מקור הרוחני העיקר היא כשאדם מדבק מחשבתו ורעיונו להשי"ת אז עי"ז אותו האבר שעושה המצוה נעשה מרכבה להקדושה כי ע"י שמקשר מחשבתו לה' ממשיך עליו קדושה. וע"כ אומר אני שצריך כ"א קודם עסק התורה והתפלה לקבל עליו עומ"ש ולראות בשפלות עצמו ובגדלות השי"ת ולשבור לבו באמת לפני השי"ת ואז יוכל להיות אדני שפתי תפתח ודיבור עולה לה' ואז אני תפלתי לך ה' ועי"ז נעשה עת רצון כדכתי' רצון יראיו יעשה שהיראים עושים הרצון. וזהו וידבר ה' אל משה במדבר סיני כי סיני נק' בחי' ענוה ושבירת לב לפני השי"ת עי"ז יכול אדם לקשר עצמו לה'. וזהו במדבר כשמדבר בתות"פ. סיני יהי' בבחי' סיני כנ"ל וכן גם בעניני עוה"ז כשאדם רוצה לעבוד בבחי' בכל דרכך דעהו בכל דברי עוה"ז להחיות חיות השי"ת המוסתר בכ"ד. אזי הוא במדבר סיני באוהל מועד. היינו כמו שבתות"פ לה' יכול להמשיך עליו קדושה כנ"ל כמ"כ עי"ז יכול להיות אוהל שכן באדם כי השי"ת ברא את העולם מאין ליש וכשאדם הוא בעצמו בבחי' אין ומקשר עצמו לה' אזי עי"ז יכול להיות מרכבה לקדושה וכשאדם הוא מרכבה לקדושה אז שאו את ראש בנ"י יכול הוא לעלות כל בנ"י להשי"ת: